

Τα Ονομαστήρια του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Μακαρίου

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Με λαμπρό αρχιερατικό Συλλείτουργο, το οποίο τελέστηκε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Σύδνεϋ, εορτάστηκαν τα ονομαστήρια του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, τη Δευτέρα, 19 Ιανουαρίου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Μακαρίου του Μεγάλου.

Με προεξάρχοντα τον εορτάζοντα Ιεράρχη, συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, Ιρλανδίας κ. Ιάκωβος και Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Ν. Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος και οι Θεοφιλέστατοι Χωρεπίσκοποι - μέλη της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου και οι λοιποί Βοηθοί Επίσκοποι

της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Εκκλησιάστηκαν ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Σταύρος Βενιζέλος, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σύδνεϋ κ. Γεώργιος Σκέμπερης, Κληρικοί, Μοναχοί και Μοναχές, Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε., Πρόεδροι και εκπρόσωποι Ενοριών-Κοινοτήτων, Οργανισμών και Ιδρυμάτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, και πολυάριθμοι ευσεβείς πιστοί.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Αρχιεπίσκοπος εξέφρασε θερμές ευχαριστίες προς όσους προσήλθαν για να του ευχηθούν, ενώ απηύθυνε τις πατρικές ευχές του στον επίσης εορτάζοντα την ονομαστική του εορτή, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Μακάριο Σουρή, Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Πέρθης.

Στη συνέχεια, με λόγους από καρδιάς, μνημόνευσε τους μακαριστούς προκατόχους του -τους Μητροπολίτες Χριστοφόρο, Τιμόθεο και Θεοφύλακτο και τους Αρχιεπισκόπους Ιεζεκιήλ και Στυλιανό-, σημειώνοντας ότι υπήρξαν μεγάλα πνευματικά αναστήματα που, σε εποχές δύσκολες και αντίξοες, «προσέφεραν έργο εύαρεστο στον Θεό, στήριξαν την Ομογένεια και κατέθεσαν τη μαρτυρία τους στην αυστραλιανή κοινωνία, μαρτυρία πίστεως, ελπίδος και αγάπης».

«Κάθε φορά που η Εκκλησία εορτάζει τη μνήμη του Αγίου Μακαρίου του Μεγάλου και άγω τα ονομαστήριά μου», συνέχισε σε εξομολογητικό τόνο, «είναι η μέρα που αναμετρώνμαι με το παράδειγμα των Αγίων μας, αλλά και των μακαριστών προκατόχων μου, και προσπαθώ να κάνω τον απολογισμό μου. Να ψηλαφήσω τα λάθη μου, να ανιχνεύσω τις αδυναμίες μου, να διορθώσω τις αστοχίες μου, να ακούσω την εσωτερική φωνή της συνειδήσεώς μου. Να θέσω νέους στόχους στην ταπεινή μου διακονία, να βρω λύσεις σε όσα μας απασχολούν και μας προβληματίζουν. Να αφουγκραστώ τη φωνή του λαού μας, το παράπονο και τις δυσκολίες των ανθρώπων μας, τον παλμό των νέων μας και τον αναστεναγμό των μεγαλύτερων, την ελπίδα και την προσδοκία για το αύριο. Ομολογώ την αδυναμία μου και τη μικρότητά μου, γι' αυτό και καταφεύγω πάντοτε στις πρεσβείες των Αγίων μας, της Κυρίας Θεοτόκου, του Αγίου Μακαρίου. Και εκζητώ τις προσευχές τον αγίων αδελφών μου Αρχιερέων και των καλών μας κληρικών, και παρακαλώ όλους σας να μη με λησμονείτε στις προσευχές σας, αλλά να προσεύχεστε για την ευόδωση της ταπεινής μου διακονίας».

Παράλληλα, ο Αρχιεπίσκοπος απηύθυνε ενωτικό μήνυμα, τονίζοντας ότι «στην Εκκλησία δεν υπάρχει τίποτε το ατομικό». «Χωρίς συλλογική προσπάθεια και την καλή θέληση όλων», επεσήμανε, «τίποτε δεν μπορεί να προχωρήσει».

Τέλος, διέκρινε ότι σε έναν κόσμο που αλλάζει με ρυθμούς καταγιγιστικούς και οι βεβαιότητες καταρρέουν μέρα με την ημέρα, «η Αγία μας Εκκλησία παραμένει ένας ακλόνητος φάρος υγιών αξιών, ελπίδας, παρηγοριάς, στήριξης και

προσανατολισμού, τη στιγμή που τα θέλγητρα των σειρήνων είναι τόσα πολλά και κυρίως σαγηνευτικά». Εστίασε δε στον νευραλγικό ρόλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, υπογραμμίζοντας ότι «είναι η μεγάλη αγκαλιά της Ομογένειας, που περιβάλλει προστατευτικά όλους τους Έλληνες της Αυστραλίας - και όχι μόνο τους Έλληνες». «Είναι ο προστάτης και θεματοφύλακας όχι μόνο της πίστεως», επεσήμανε, «αλλά και της γλώσσας μας, των παραδόσεών μας και της συνέχειας του Ελληνισμού εδώ στην Πέμπτη Ήπειρο. Η Εκκλησία είναι ό,τι πολυτιμότερο έχει το Γένος μας. Γι' αυτό και πρέπει να την αγαπούμε και να την προστατεύουμε με όλη μας την ύπαρξη. Σας καλώ όλους να συμπορευόμαστε πάντα με την Εκκλησία, για το καλό της Ομογένειας, για να διατηρήσουμε τις ρίζες μας και να μην κόψουμε τον ομφάλιο λώρο που μας ενώνει με την πατρίδα και το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο».

Μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, η εορταστική ατμόσφαιρα μετεφέρθη στην Αίθουσα της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, όπου παρετέθη δεξίωση για τα ονομαστήρια του Σεβασμιωτάτου και οι παριστάμενοι κληρικοί και πιστοί είχαν την ευκαιρία να ευχηθούν προσωπικά «Εις έτη πολλά!» στον

